

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către avocatul Cojocar Dorin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Muntean Boris Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.05.2019-24.07.2019
2. instanța de apel: 10.10.2019-08.07.2020
3. instanța de recurs: 10.09.2020 - 24.11.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 24.07.2019, Muntean Boris Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, la închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile judiciare, în sumă de 16 lei - costul foilor A4,10 lei - costul cernelii de la cartușul de imprimare și 320 lei - costul efectuării raportului de expertiză medico- legală, au fost trecute în contul statului.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Muntean Boris Xxxxx, la 24 martie 2019, aproximativ la ora 02:00 min., aflându-se la domiciliu său, situat în r-nul Xxxxx, s. Xxxxx, str. Xxxxx, în care locuiește împreună cu Deliu Angela Gheorghe, cu care se află în relații de concubinaj, persoană, care în virtutea prevederilor legale, reprezintă membru de familie, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, fără careva motive, a aplicat violență fizică asupra lui Deliu Angela Xxxxx, exprimată printr-o lovitură cu pumnul în regiunea feței, după care, ridicând un lemn gros de pe podea i-a aplicat o lovitură la mână și la degetul mare a piciorului stâng.

Ulterior, văzând că, unghia degetului mare de la piciorul stâng a început a se învineți, contrar voinței concubinei sale Deliu Angela Xxxxx, cu foarfecele care se aflau în domiciliu a încercat să-i smulgă unghia, însă, văzând că nu i s-a primit, i-a tăiat cu foarfecele degetul acesteia, după care, a luat foarfeci simple și i-a tăiat pielea rămasă, în așa mod, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201930P0022 din 28 martie 2019, amputația degetului labei piciorului stâng, ce condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Muntean Boris Xxxxx a comis infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, individualizată prin „*violență în familie, după semnele calificative „acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, acțiuni violente soldate cu vătămarea medie a integrității corporale.”*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, recunoscându-l pe Muntean B., culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că, deși instanța a calificat corect acțiunile inculpatului Muntean Moris, sentința este nefondată sub aspectul blândeții pedepsei, fiindcă instanța de judecată a examinat în mod superficial circumstanțele cauzei ce țin de individualizarea pedepsei, prevăzute de art. 75 din Codul penal.

Indică că, inculpatul Muntean Boris Xxxxx anterior a mai comis o infracțiune similară, prevăzută de art.201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, fiind condamnat prin sentința din 05.10.2017, la închisoare pe un termen de 1 an. Astfel, executarea acestei pedepse a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă 1 an, însă inculpatul nu s-a corectat, continuând să facă abuz de alcool, să comită contravenții și în fine, în mai puțin de un an de la expirarea termenului de probă, a comis infracțiunea.

Astfel, conform art.77 Cod penal, în calitate de circumstanțe ce agravează răspunderea penală, au fost stabilite: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară; săvârșirea infracțiunii de către o persoană care se află în stare de ebrietate. Conform referinței de la locul de trai, învinuitul se caracterizează negativ.

Indică că, prin sentința din 31.03.2017, emisă de către Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă, a fost încetată urmărirea penală în privința lui Muntean Boris de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Prin ordonanța din 09.01.2014, emisă de către Procuratura raionului Ștefan Vodă, a fost încetată urmărirea penală în privința lui Muntean Boris de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Astfel, consideră că, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani, stabilită de instanța de fond, nu va atinge scopul procesului penal, anume de a proteja persoana, societatea și statul de infracțiuni.

3.2 Avocatul Cojocarui Dorin în numele inculpatului Muntean B., solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, Muntean Boris să fie achitat, pe motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului, avocatul a apreciat critic argumentele instanței și temeiurile pe care a motivat și întemeiat sentința de condamnare împotriva lui Munteanu Boris și totodată în mod selectiv și-a întemeiat sentința de condamnare, dar și eronat a interpretat legea. Mai mult ca atât, instanța a dat apreciere doar declarațiilor părții vătămate, nu a ținut cont că inculpatul a declarat că a recurs la gestul de ai tăia degetul la solicitarea părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că examinând probatorul administrat, instanța de apel, a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Muntean Boris Xxxxx și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Deliu Angela; martorului Deliu Nadejda; martorului Midrigan Serghei, Midrigan Efrosinia; procesul verbal de cercetare la fața locului din 24.03.2019; raportul de expertiză judiciară nr. 201930P0022 din 28 martie 2019.

Instanța de apel, examinând probatorul, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului Muntean Boris Xxxxx în comiterea violenței în familie, după semnele calificative „*acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, acțiuni violente soldate cu vătămarea medie a integrității corporale*”, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Instanța de apel a stabilit, că declarațiile inculpatului Muntean Boris privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate, se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și a martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de violență în familie.

Așa dar, rezumând normele de drept în raport cu circumstanțele de fapt,

instanța de apel a constatat, că în acțiunile inculpatului Muntean B. este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie, or, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedit faptul că, Muntean Boris, la 24 martie 2019, aproximativ la ora 02:00 min., aflându-se la domiciliu său, situat în r-nul Xxxxx, s. Xxxxx, str. Xxxxx, a aplicat violență fizică asupra lui Deliu Angela Xxxxx, exprimată printr-o lovitură cu pumnul în regiunea feței și i-a tăiat cu foarfecele degetul cel mare a piciorului stâng.

Faptul aplicării violenței în familie, este confirmat prin declarațiile părții vătămate Deliu Angela, care în cadrul cercetării judecătorești, deși a indicat că nu ține minte toate circumstanțe de fapt avute în ziua ceea, totuși aceasta a relatat că, când a venit de la lucru Muntean Boris, au servit vin și, ulterior s-a început ceartă între ei, de la faptul că dînsa nu a răspuns la telefon când el a telefonat-o, respectiv, a fost bătută de dînsul, a învințit- o la ochi și a lovit-o cu pumnii.

Mai mult ca atât, partea vătămată a declarat că, i-a spus lui Muntean Boris că o doare degetul și el l-a tăiat cu foarfecele de viță-de-vie ca să nu o doară. Ea nu a fost de acord ca să-i taie degetul.

În acest sens, instanța de apel a ținut cont de raportul de expertiză judiciară nr. 201930P0022 din 28 martie 2019, prin care s-a stabilit la Deliu Angela - amputația degetului 1 a labei piciorului stâng, care a fost produs prin mecanism de tăiere cu un obiect tăietor înțepător, fractura consolidată a osului ulnar a antebrațului stâng care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur, ce condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie.

În asemenea circumstanțe, s-a constatat legătură de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă, manifestată prin aplicarea de către inculpatul Muntean Boris Xxxxx lovitori peste corp lui Deliu Angela, precum și amputația degetului 1 a labei piciorului stâng, acestea fiind în legătură cu urmările prejudiciabile, calificate ca vătămări corporale medie.

La caz, vinovăția inculpatului Muntean Boris Xxxxx se confirmă însăși prin declarațiile acestuia, care a relatat că, dînsul a tăiat degetul părții vătămate, l-a prelucrat și l-a bandajat, însă faptul menționat de inculpat precum că a tăiat degetul la dorința și insistența părții vătămate, ultima plângându-se pe durere în deget, în opinia instanței de apel, este una declarativă și absurdă, or, partea vătămată în ședința de judecată a declarat că, dînsa nu a fost de acord ca să-i taie degetul.

Cu declarațiile inculpatului și părții vătămate, coroborează și declarațiile ale martorului Deliu Nadejda, care fiind mama părții vătămate, în cadrul cercetării judecătorești, a indicat că, la data de 23.03.2019 a fost telefonată de o vecină de-a fiicei sale și i-a comunicat că este un conflict la dînșii. Când a mers a doua zi la ei, a văzut cum dorm ei în paturi separate, totul împrejur era încărcat de sânge, când a ridicat plapuma, a văzut că Angelei îi este tăiat un deget. Fiica i-a spus că s-au

certat, iar la întrebarea de ce a tăiat deget lui Angela, Boris a răspuns că era gangrenă și de asta i-a tăiat degetul.

La fel, și martorii Midrigan Serghie și Midrigan Efrosinia, confirmă că, împreună, au mers la Xxxxx la casa lui Deliu Angela, iar când au intrat în casă, într-un pat dormea Boris și în alt pat Angela, în camera este încărcat de sânge, l-au întrebat pe Boris ce a făcut, la care el a răspuns că îi era frică să nu se pornească o gangrenă și i-a tăiat degetul lui Angela.

În acesta ordine de idei, instanța de apel a reținut că, în speță, organul de urmărire penală a administrat probe concludente și pertinente ce confirmă integral, că anume inculpatul Muntean Boris Xxxxx a comis fapta prejudiciabilă, soldată cu vătămări corporale medii în privința părții vătămate Deliu Angela, or, fapta dată nici nu este negată de inculpat, în situația în care acesta a recunoscut că anume el i-a tăiat degetul părții vătămate.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a stabilit că la comiterea fetei incriminate, inculpatul Muntean B. a manifestat o intenție directă, având în vedere că aceasta își dădea seama că aplică violență asupra concubinei sale - Deliu Angela, aceasta având calitate specială de membru a familiei.

Faptul că inculpatul a manifestat o intenție directă, se confirmă prin declarațiile părții vătămate, din care rezultă evident că relațiile dintre inculpat și partea vătămată nu sunt unele din cele mai bune, iar când se certau, dânsa se ducea la mama cu copii.

În acest sens, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Deliu Nadejda, care a menționat că Deliu Angela a fost bătută de neremunerate ori de Muntean Boris, i-a turnat și căldarea cu var în cap, i-a tăiat și un deget la mână.

În acesta ordine de idei, din probele cercetate se conchide evident că relațiile dintre Muntean Boris Xxxxx și Deliu Angela, sunt tensionate, cu atât mai mult, că ambii consumă băuturi alcoolice, ceea ce rezultă din circumstanțele de fapt, precum și din declarațiile martorilor, iar ca rezultat, pe data de 24.03.2019, fiind în stare de ebrietate, între aceștia s-a inițiat un conflict, o ceartă, care s-a soldat cu aplicarea loviturilor din partea inculpatului și cu amputația degetului 1 a labei piciorului stâng.

Sanțiunea art. 201¹ alin.(2) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani. În baza art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului Muntean Boris Xxxxx, instanța de fond nu a stabilit. În calitate de circumstanțe agravante, în conformitate cu art.77 Cod penal, instanța de fond a identificat - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care se afla în stare de ebrietate.

Așa dar, instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Muntean Boris Xxxxx, a ținut cont de

prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru o infracțiune similară, se caracterizează negativ la locul de trai și nu se află la medicul narcolog și psihiatru.

În acest context, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, stabilită de instanța de fond.

Instanța de apel consideră că anume această pedeapsă - privativă de libertate, stabilită de instanța de fond, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

6. Hotărârile instanțelor de fond sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, care solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică:

- din conținutul cererii de apel a procurorului rezultă că, acesta a criticat sentința sub aspectul individualizării greșite a pedepsei penale numite în sarcina inculpatului Muntean Boris, argumentând că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani nu este echitabilă și nici proporțională pericolului social al faptei săvârșite (infracțiuni gravă), consecințelor - vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății părții vătămate) dar și personalității inculpatului și că echitabilă și proporțională pericolului social al faptei, consecințelor ei, dar și personalității inculpatului, ar fi pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executare efectivă în penitenciar de tip semiînchis;

- deși procurorul apelant a solicitat prin cererea sa de apel înăsprirea pedepsei penale numite inculpatului Muntean Boris, instanța de apel nu s-a pronunțat motivat asupra argumentelor invocate în acest sens de către titularul apelului, solidarizându-se cu soluția dată de către instanța de fond;

- instanța de apel urma să facă în partea descriptivă a deciziei recurate reflecții motivate referitor la identitatea criteriilor ce au determinat-o să constate

că, argumentele procurorului apelant privind individualizarea pedepsei penale numite inculpatului Muntean Boris ar fi nefondate;

- așa cum rezultă din partea descriptivă a deciziei recurate, instanța de apel, deși a dedicat doar două puncte pentru a argumenta asupra netemeinicii apelului declarat de către procuror, s-a limitat exclusiv la descrierea/constatarea modalității în care instanța de fond a individualizat pedeapsa penală stabilită inculpatului Munteanu Boris, la redarea autentică a prevederilor legii substanțiale penale referitoare la individualizarea pedepsei penale art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal), dar și a unor concepții doctrinare referitor la același subiect;

- simpla expunere/preluare de către instanța de apel a reflecțiilor instanței de fond la compartimentul individualizării pedepsei penale numite inculpatului Muntean Boris, a prevederilor legii substanțiale dar și a concepțiilor doctrinare nu reprezintă o motivare în corespundere cu rigorile art.6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului;

- instanța de fond nu a fost suficient de explicită la compartimentul individualizării pedepsei penale numite inculpatului Muntean Boris, iar instanța de apel nu a făcut mai multă claritate în acest sens;

- din textul părții descriptive a sentinței din 24 iulie 2019 rezultă că, instanța de fond a evocat cu sens de descriere, la compartimentul individualizării pedepsei penale inculpatului Muntean Boris reflecțiile doctrinare preluate ulterior în majoritatea lor de către instanța de apel, informații despre condamnările penale și contravenționale anterioare ale inculpatului, date despre caracterizarea acestuia la locul de trai, iară a explicat cu sens de areumentare/motivare) dacă aceste date/informații au fost puse la baza procesului intelectual de individualizare a pedepsei penale și dacă da, atunci în ce măsură acestea au contribuit la stabilirea mărimii pedepsei penale numite inculpatului(4 ani închisoare);

- din conținutul reflecțiilor instanței de fond, partea acuzării reține că, aceasta a invocat în sprijinul soluției de individualizare a pedepsei penale numite inculpatului Muntean Boris în exclusivitate prezența circumstanțelor agravante și lipsa celor atenuante, coroborate cu prevederile art.78 alin.(1) și alin.(2) Cod penal și că celelalte criterii de individualizare a pedepsei au fost ignorate, deși existența lor a fost constatată, iar instanța de apel nu a corectat această eroare;

- nici instanța de fond și nici cea de apel nu au explicat care ar trebui să fie efectele săvârșirii infracțiunii în exclusivitate în circumstanțe care agravează vinovăția inculpatului Muntean Boris, or, potrivit prevederilor art. 78 alin.(3) Cod penal, în cazul în care există circumstanțe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod;

- judecând după atitudinea potrivnică a inculpatului Muntean Boris față de regulile firești de comportament social manifestată la momentul evenimentelor, nu va fi în stare să-și facă concluziile necesare de pe urma unei condamnări blânde, inechitabile în coraport cu personalitatea inculpatului, cu pericolul social al faptei săvârșite dar și cu consecințele provocate prin săvârșirea infracțiunii (schilodirea părții vătămate);

- atitudinea inculpatului indicată în alineatele supra față de normele de conduită unanim recunoscute și acceptate în societatea modernă poate genera doar aversiunea ca sens de repulsie) iar nesancționarea aspră a infractorului comportă riscul că nu va îndreptăți așteptările societății față de actul de justiție, v-a genera formarea unei concluzii de nesiguranță personală, cu precădere în condițiile actuale în care infracțiunile de violență în familie au căpătat o amploare îngrijorătoare;

- pedeapsa stabilită inculpatului Muntean Boris nu va duce la atingerea deplină a scopului lesii penale privind corectarea și reeducarea acesteia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu v-a constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-si însuși comportamente similare celui manifestat de către inculpat;

- omisiunea de a se expune motivat asupra argumentului procurorului apelant privind individualizarea contrară prevederilor legale a pedepselor penale numite inculpatului Muntean Boris echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar nerezolvarea fondului apelului constituie o eroare prevăzută la art.427 alin.(1) pct 6) Cod de procedură penală;

- instanța de apel, fiind sesizată cu cerere de apel, la data de 4 februarie 2020, de către avocatul Dorin Cojocaru în numele inculpatului Muntean Boris, declarate împotriva sentinței, nu a verificat faptul dacă calea de atac a fost declanșată de către titular în termenul prevăzut de lege;

- inculpatul Muntean Boris nu a sesizat instanța ierarhic superioară cu cerere de apel;

- avocatul Dorin Cojocaru a sesizat instanța ierarhic superioară cu cerere de apel tocmai la 4 februarie 2020;

- din forma și sensul cererii de apel semnată de către avocatul Dorin Cojocaru, constată că acesta nu este un apel suplimentar în concepția normei de procedură prevăzută la art. 402 alin. (5) Cod de procedură penală;

- în condițiile în care titularul apelului, avocatul Dorin Cojocaru a sesizat instanța de apel contrar prevederilor imperative ale legii de procedură penală, instanța de apel urma să constate existența unui incident de procedură și în consecință să respingă apelul acestuia ca fiind declarat peste termenul prevăzut de lege.

În drept, recurentul își înaintează recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Muntean B. să fie achitat, din motiv că în acțiunile lui nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului invocă:

- instanța a dat apreciere doar declarațiilor părți vătămate, nu a ținut cont că inculpatul a declarat că a recurs la gestul de ai tăia degetul la solicitarea părții vătămate;

- în cadrul ședinței la Curtea de Apel Chișinău a fost anexat un înscris ce atestă deținerea inculpatului Munteanu Boris în IP 13 în condiții inumane, unde elimentar nu este respectat suprafața minimă de 4 m². Prin urmare, consideră că cel puțin instanța de apel urma să dea apreciere și să recurgă la reducerea pedepsei prin prisma art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

În drept recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Cu referire la recursul declarat de către procuror.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat de procuror se atestă, că autorul acestuia îl întemeiază în baza pct. 6), 7), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, apelul a fost introdus tardiv și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, Colegiul penal lărgit constată din recursul declarat, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului privind individualizarea greșită a pedepsei inculpatului și nu a verificat dacă calea de atac a fost declanșată de către avocatul Cojocaru D. în numele inculpatului în termenul prevăzut de lege.

Întru susținerea poziției sale, instanța de recurs remarcă prevederile art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Cu referire la temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că, într-adevăr apelul avocatului Cojocar D. în numele inculpatului a fost depus peste termen, însă aceasta nu schimbă situația, dar fiind faptul că, instanța de apel judecând cauza în ordine de apel, a ținut cont de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală și a respins apelul avocatului Cojocar D. în numele inculpatului, menținând sentința atacată.

Ce ține de invocarea temeiurilor pentru recurs prevăzute la pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiului penal consideră, că în prezenta speța nici unul din ele nu este incident cazurilor de casare, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, din care considerent instanța de recurs respinge argumentul recurentului, precum că nu a fost dat răspuns la toate argumentele din apel.

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel a motivat desfășurat hotărârea adoptată privind menținerea sentinței, iar decizia instanței de apel corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv alegațiile invocate de recurent privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu sânt incidente pentru desființarea hotărârii instanței de apel și vor fi analizate sub aspectul prezenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs consideră că, în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către procuror, și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei, și anume prin înăsprirea pedepsei penale inculpatului.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și

principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de recurs reține că, inculpatul a fost condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, sancțiunea căruia, prevede pedeapsă *cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani*, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune gravă.

Colegiul notează că, instanțele de judecată trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave.

Instanța de recurs reține, că în prezenta cauză penală, instanțele de fond au ținut cont de faptul, că conform art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatului Muntean B., nu au fost stabilite. În calitate de circumstanțe agravante, în conformitate cu art. 77 Cod penal, instanța de fond a identificat - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care se afla în stare de ebrietate.

Așa dar, instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Muntean B., a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, ce se atribuie la categoria infracțiunilor grave ,prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru o infracțiune similară, se caracterizează negativ la locul de trai și nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanțele de fond au argumentat pe deplin motivele pentru care au aplicat inculpatului în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare, pe un

termen de 4 ani, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, a atitudinii inculpatului față de cele comise și influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestuia, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile procurorului, precum că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii și nu în ultimul rând personalitatea inculpatului.

Ce ține de argumentul recurentului, precum că nici instanța de fond și nici cea de apel nu au explicat care ar trebui să fie efectele săvârșirii infracțiunii în exclusivitate în circumstanțe ce agravează vinovăția inculpatului Muntean Boris, or, potrivit prevederilor art. 78 alin. (3) Cod penal, în cazul în care există circumstanțe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod. La acest aspect, Colegiul penal reține că, conform alin. (3) al art. 78 Cod penal, *în cazul în care există circumstanțe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.* Expresia „se poate aplica” acordă dreptul instanței de judecată de a aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea Specială a Codului penal și respectiv excluce efectele strict obligatorii ale circumstanțelor agravante asupra acestei categorii de pedepse. Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanțele de fond, ținând cont de circumstanțele agravante stabilite în cauză, personalitatea inculpatului, au aplicat acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare, mai aproape de limita maximă, fiind dreptul instanței de judecată de a nu aplica limita maximă.

Având în vedere toate aceste împrejurări, prima instanță, precum și cea de apel au stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, fiind una echitabilă în raport cu fapta comisă și se încadrează în limitele prevăzute de lege, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, fiind individualizată corect și în așa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai aspre va fi neproportională faptelor comise.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept invocate de recurent, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Muntean B., a fost aplicată în limitele legii.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului

Din cuprinsul recursului declarat de către avocat se reține, că aceasta menționează ca temei de drept pct. 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, indicând faptul că instanța a dat apreciere doar declarațiilor părți vătămate, nu a ținut cont că inculpatul a declarat că, a recurs la gestul de a-i tăia degetul la solicitarea părții vătămate, totodată descriind doar elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Muntean B. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal.

Analizând criticile invocate de către avocat, prin prisma incidenței temeiului de casare invocat, instanța de recurs menționează că acestea, de fapt, au constituit obiect de studiu în instanțele de fond și asupra cărora în decizia adoptată, instanța de apel s-a expus argumentat și nu se constată împrejurări ce ar înlătura concluziile despre vinovăția ultimului.

În cauza supusă judecării, Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, nu este fondată critica recurentului, în sensul pretinderii că instanța a dat apreciere doar declarațiilor părți vătămate, nu a ținut cont că inculpatul a declarat că a recurs la gestul de a-i tăia degetul la solicitarea părții vătămate, deoarece instanța de apel a analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor.

Astfel, la acest aspect, instanța de apel întemeiat a reținut că, partea vătămată a declarat că, i-a spus lui Muntean Boris că, o doare degetul și el l-a tăiat cu foarfecele de viță-de-vie ca să nu o doară. Ea nu a fost de acord ca să-i taie degetul. În acest sens, se ține cont de raportul de expertiză judiciară nr. 201930P0022 din 28 martie 2019, prin care s-a stabilit la Deliu Angela - amputația degetului 1 a labei piciorului stâng, care a fost produs prin mecanism de tăiere cu un obiect tăietor înțepător, fractura consolidată a osului ulnar a antebrațului stâng care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur, ce condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie. În asemenea circumstanțe, s-a constatat

legătură de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă, manifestată prin aplicarea de către inculpatul Muntean Boris Xxxxx lovitori peste corp lui Deliu Angela, precum și amputația degetului 1 a labei piciorului stâng, acestea fiind în legătură cu urmările prejudiciabile, calificate ca vătămări corporale medii. La caz, vinovăția inculpatului Muntean B, se confirmă însăși prin declarațiile acestuia, care a relatat că, dînsul a tăiat degetul părții vătămate, l-a prelucrat și l-a bandajat, însă faptul menționat de inculpat precum că, a tăiat degetul la dorința și insistența părții vătămate, ultima plângându-se pe durere în deget, în opinia instanței de apel, este una declarativă și absurdă, or, partea vătămată în ședința de judecată a declarat că, **dînsa nu a fost de acord ca să-i taie degetul.**

Astfel, Colegiul penal reține că instanțele de fond just au constatat că în prezenta speță se confirmă latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, cu referire la solicitarea recurentului privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, invocând faptul că, a fost deținut în condiții inumane, Colegiul penal reține că, în ședința de judecată inculpatul urma a descrie detaliat condițiile materiale care afectează grav drepturile persoanei, și respectiv cu prezentarea dovezilor privind încălcările drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, fapt ce nu a fost făcut. Totodată, Colegiul penal reține că, Muntean B., nu este lipsit de dreptul de a se adresa, potrivit prevederilor art. 473² Cod de procedură penală, cu plîngere împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care îi afectează grav drepturile, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care trebuie să conțină datele privind perioada și locul detenției, precum și descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile persoanei, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plîngere pot fi anexate explicațiile altor condamnați sau preveniți, copiile plîngerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, și răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plîngerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că corect au fost calificate acțiunile inculpatului Muntean B., în baza în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, iar din ansamblu de probe administrate, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate și în cele din urmă temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art.

427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Generalizând raționamentele mai sus nominalizate, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca inadmisibile.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Muntean Boris Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 24 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor

Judecător

Guzun Ion